

тж съ голѣмъ шумъ, на долу низъ высокы, водопады, кара ты и единъ въ другъ силно струшава.

Сичко друго ся потая въ вѣчно мълчене : реванне на питомно животно никога тукъ ся не чува; сладко-то пѣяние на славѣятъ, като е нѣмало кого тукъ да весели, никакъ ся не раздава. Само едно грозно грачение на горысты мѣсоядны птици ся чува тукъ тамъ, и то твърдѣ на рѣдко и, заедно съ тѣхъ крвопійцы горскы хора-злодѣи, кои-то тамъ намиржтъ убѣжище; найдиво и пусто мѣсто, дѣто кракъ чловѣчески не стжива.

Изъ тыя непроходимы мѣста, по мѣжду тыя гжсты дървета, сега едвамъ ся промичжтъ двама както по мѣсто-то, така и тѣ страшни юнаци. Съ лица исдрасканы и съ очи съвсѣмъ надтегналы отъ неспанне, двама-та мълчешкомъ, съ очи наведены, на долу легка по легка слѣдвать наченатый си пжтъ. Тихъ шумъ, причиненъ отъ тѣхный вървежъ, плаши сичкы общежители на таж пустынь. Далечъ долу, до подножіе-то на тоя балканъ, скърца кырванъ отъ Татарскы коля; тукъ въ тѣхъ сж были наши-тѣ жъртвы; тукъ е была доба-та на четьрма-та храбры юнацы: тукъ сж ты тѣ пристигнали и вървятъ подирж-тж имъ. Тыя двама юнаци бѣхж Василь и Петръ.

Отъ другж-тж странж на планинж-тж вър-